

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prudentia Ivstorvm

Juan <de Jesús María>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. XVIII. Hortatur ad modestiam oculorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](#)

Ille pretiosus deuotionis sensus tanto labore collectus, quomodo tam facile, ac vanè paucis verbis otiosis dissipatur. Usquequò serui mei Religiosi fine intellectu eruat, non considerantes, linguam, modicum esse ignem, sed magnam syluam incēdere? Usquequò pacem cordis, quæ cum verborum licentia cohærere non potest, paruipendet? Attendite filij, quæ dico, & silentium, quod est iustitiae ornatus. & monasteriorum decor, studiosissimè colite. Et ego vobiscum intus loquar, & quasi modo genitos infantes, consolationis meæ dulcissimo lacte nutriam: & velut arca clausa noui testamenti, seruabitis Manna suavitatis meæ.

CAP. XVIII.

Hortatur ad modestiam oculorum.

OCVLI filiorum Heuæ deprædati sunt animas eorū: & portæ mortis, per incautum aspectū, apertæ sunt. Vedit mulier lignum visu pulchrum, quod utinam non vidisset. Hæc est origo mortis, quæ in omnes homines pertransiit, & aspectū à ligno vitæ divertit.

Propte-

Propterēa serui mei, qui æternæ vitæ desiderio tenentur, auertunt accuratissimè oculos suos, ne videant mundi vanitatem, quæ stulta corda seducit. Melius est certè, filij mei, oculorum carnalium luce, cum salute animæ, carere; quam spectaculis mundi parùm castis, & pijs, ad æternam mortem vulnerari. Idcirco Iob, fidelissimus amicus meus, pepigit fædus cum oculis suis, ut ne cogitaret quidem de Virgine. Turpes enim cogitationes illum vexassent, nisi Sanctum fœdus cum oculis pepigisset. Claudite, & vos, filij, mortis fenestras, & corda vigilanter custodite. Certè si desideratis delectabilia valde regni mei spectacula videre, formosissima corpora glorificata, & pulcherrimam vrbis sanctæ structuram (cuius ego, ut sapiens architectus, fundamenta in montibus sanctis posui) circumspicere; debetis à mortalium corporum aspectu libenter abstinere. Quin etiam, & propter præsentem internæ lucis claritatem, qua oculi cordis delectantur, immensæ utilitatis, & consolationis est, oculos carnis coercere.

Profe-

Profectè, filij, doctrinæ hæc dulcissima
de oculorum modestia, scholæ meæ
propria est. Virginis enim filio oculi
in altum surrecti placere non possunt.
Atque idè non frustra Euangelistæ
mei notarunt, me oculos in rebus gra-
uioribus subleuare solitum esse: quasi
dicerent, me illos non subleuatos ha-
bere confueuisse. Et hæc iusta quæri-
moniarum causa est, quam habeo ad-
uersum seruos meos imitatores filia-
rum Sion, quas odiui, eò quòd erecte
collo, nutibus oculorum ibant. Etenim
si considerarent, quid ipsi de interiori
luce deperdant; & quale scandalum
proximis opponant; modestiæ hone-
statem, & decorem studiosius quære-
rent, & inuenirent. Estote, filij, imita-
tores mei, & honestissimæ matris mee,
& syncero columbarum intuitu, me
solum intueri desiderate, accedente-
que retributionis tempore, dicam vo-
bis: Respicite iam, & leuate capita ve-
stra, quoniam appropinquat expecta-
ta valdè, & infinitæ consolatio-
nis plena redemptio ve-
stra.

CAP.

